

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Chmelíka, Ph.D., a soudců JUDr. Martiny Vršanské a Mgr. Pavla Hradeckého ve věci žalobce **Generali Pojišťovna a.s.**, IČ 61859869, se sídlem Praha 2, Bělehradská 132, zast. Mgr. Josefem Veverkou, advokátem se sídlem Praha 5, nám. Kinských 76/7, proti žalovaným 1) **M-SILNICE a.s.**, IČ 42196868, se sídlem Pardubice, Husova 1697, zast. JUDr. Daliborem Kalcsó, advokátem se sídlem Hradec Králové, Škroupova 719, 2) **XXX**, nar. XXX, bytem XXX, zast. JUDr. Miloslavem Noskem, advokátem se sídlem Semily, Nádražní 24, za účasti vedlejšího účastníka na straně žalovaného 1) **Kooperativy pojišťovny a.s., Vienna Insurance Group**, IČ 47116617, se sídlem Praha 1, Templová 747, o zaplacení **4.458.349 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobce a žalovaného 1) proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 3.11.2016, č.j. 123C 64/2013-591, **t a k t o :**

- I. Rozsudek okresního soudu se ve výroku II **p o t v r z u j e .**
- II. Rozsudek okresního soudu se ve výrocích I a III až VII **m ě n í** takto:
  - Žaloba, ve které se žalobce domáhal po žalovaném 1/ zaplacení částky 4.458.349 Kč s příslušenstvím, se **z a m í t á.**

- Žalobce je povinen nahradit žalovanému 1/ náklady řízení před okresním soudem ve výši 219.345 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalovaného 1/.
  - Žalobce je povinen nahradit žalovanému 2/ náklady řízení před okresním soudem ve výši 355.996 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalovaného 2/.
  - Žalobce a vedlejší účastník na straně žalovaného 1/ nemají vzájemně právo na náhradu nákladů řízení před okresním soudem.
  - Žalobce je povinen nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích náklady řízení 82.545 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobce je povinen nahradit žalovanému 1/ náklady odvolacího řízení 318.895 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalovaného 1/.
- IV. Žalobce je povinen nahradit žalovanému 2/ náklady odvolacího řízení 84.669 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta žalovaného 2/.
- V. Žalobce a vedlejší účastník na straně žalovaného 1/ nemají vzájemně právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud shora označeným rozsudkem uložil žalovanému 1) povinnost zaplatit žalobci částku 4.458.349 Kč s příslušenstvím do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I), ve vztahu k žalovanému 2) žalobu o zaplacení téže částky s příslušenstvím zamítl (výrok II), žalovanému 1) uložil povinnost nahradit žalobci na nákladech řízení částku 273.556 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalobce (výrok III), Kooperativě pojišťovně a.s., Vienna Insurance Group jako vedlejšímu účastníkovi na straně žalovaného 1) uložil povinnost nahradit žalobci na nákladech řízení částku 273.556 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalobce (výrok IV), žalobci pak uložil povinnost nahradit žalovanému 2) náklady řízení 371.811 Kč k rukám advokáta JUDr. Miroslava Noska do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok V), žalovanému 1) uložil povinnost nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích za státem zálohované znalečné částku 41.272,50 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok VI) a konečně Kooperativě pojišťovně a.s., Vienna Insurance Group jako vedlejšímu účastníkovi na straně žalovaného 1) uložil povinnost nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích za státem

zálohované znalečné částku 41.272,50 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok VII).

V odůvodnění rozsudku okresní soud uvedl, že žalobce se po žalovaných domáhal zaplacení částky v celkové výši 4.458.349 Kč s příslušenstvím s argumentací, že uzavřel s XXX jako pojistníkem pojistnou smlouvu s počátkem pojištění ke dni 23.9.2004, jejímž předmětem bylo i pojištění odpovědnosti za škodu, tedy právo, aby za obec uhradil škodu na životě, zdraví nebo na věci jiného, za kterou pojištěný odpovídá. Dne 15.4.2009 byla mezi XXX zastoupené druhým žalovaným jako starostou a společností SILNICE Jičín a.s., právním předchůdcem žalovaného 1), uzavřena smlouva o dílo, jejímž předmětem byla oprava místní komunikace. V průběhu prací požádal žalovaný 2) zhotovitele, aby vyhotovil XXX. Dne 25.8.2009 v důsledku XXX došlo na komunikaci k pádu cyklisty XXX, který při pádu utrpěl XXX. Rozsudkem Okresního soudu v Jičíně bylo rozhodnuto o odškodnění XXX ve formě ztížení společenského uplatnění a jeho navýšení a na žalovaného 2) okresní státní zástupce podal u téhož soudu obžalobu s odůvodněním, že žalovaný bez ohlášení speciálnímu stavebnímu úřadu nechal svévolně v místě klesání komunikace zhotovit XXX, která nebyla označena, přičemž v daném místě následně došlo k vážnému zranění cyklisty. Trestní stíhání obviněného bylo posléze podmíněně zastaveno. Žalobce poškozenému XXX uhradil v žalobě uvedenou částku, přičemž podle ust. § 813 odst. 1 obč. zák. přešlo na žalobce výplatou pojistného plnění z pojištění právo na náhradu škody proti tomu, kdo za škodu odpovídá. Žalovaný 2) se v trestním řízení doznal k tomu, co mu bylo kladeno za vinu, této odpovědnosti se žalovanému nepodařilo zprostit. Žalovaný 1) pak porušil povinnosti plynoucí z ust. § 551 odst. 3 obč. zák., když jako zhotovitel a odborník v oboru neupozornil objednatele na nevhodnost pokynu ohledně zbudování XXX. V tomto směru tedy porušil i prevenční povinnost předcházet hrožícím škodám. Žalovaný 1) s žalobou nesouhlasil a navrhoval její zamítnutí. Namítal, že žalobci se nepodařilo prokázat na straně žalovaného naplnění zákonných předpokladů pro vznik odpovědnosti za škodu. Poukazoval na závěry v průběhu řízení vyhotoveného znaleckého posudku, dle kterého byl požadavek XXX obvyklý. Současně nebylo prokázáno, že by zhotovení XXX bylo vytvořeno protiprávně a tato umělá nerovnost sama o sobě nemohla způsobit závažnou závadu ve sjízdnosti komunikace. Je pravdou, že pro bezpečný provoz vyžadovala osazení dopravní značkou či vodorovným označením, to ovšem již nebylo povinností žalovaného 1). Z revizního znaleckého posudku navíc vyplynulo, že v případě volného přejezdu cyklisty přes XXX by k zablokování kola nedošlo a příčinou pádu cyklisty bylo brždění předního kola těsně před překážkou. To pak způsobilo zablokování kola a pád poškozeného přes říditka. Žalovaný dále zdůraznil, že minimálně část v žalobě požadovaného nároku je již promlčena, což platí zejména pro výplatu prvních plateb učiněných žalobcem v roce 2011. Žalovaný 2) taktéž s žalobními tvrzeními nesouhlasil a navrhoval zamítnutí žaloby. Namítal, že není ve sporu pasivně legitimován, neboť žalobce vyplatil pojistné plnění z pojištění XXX, avšak žalovaný 2) není osobou, vůči které by této obci vzniklo právo na náhradu škody týkající se projednávané události. Žalovaný jednal při objednávce úpravy komunikace jako osoba definovaná v ust. § 420 odst. 2 obč. zák., tedy osoba, kterou obec jako právnická osoba použila ke své činnosti. Osoba použitá k činnosti neprovádí práci či jinou činnost vlastním jménem a na vlastní riziko, ale pro právnickou osobu podle jejích příkazů, popřípadě v jejím zájmu. Tyto osoby použité proto samy za škodu způsobenou případně při jejich činnosti neodpovídají, když výjimkou je pouze odpovědnost podle pracovněprávních předpisů. Žalovaný 2) dále zdůraznil, že objednávka XXX byla

motivována pouze vědomím odpovědnosti starosty za řádné provozování takové komunikace, neboť na věci neměl žádný soukromý zájem, nikde v okolí opravované komunikace nebydlí a osobně se ho odvodnění komunikace netýkalo. Žalovaný 1) měl provést odvodnění komunikace s náležitou odbornou péčí a žalovaný 2) žádné konkrétní pokyny v tomto směru žalovanému 1) neudělil. Kooperativa pojišťovna a.s. jako vedlejší účastník na straně žalovaného 1) se připojila ke stanovisku žalovaného 1). Ani podle jejího přesvědčení se žalobci nepodařilo prokázat, že by žalovaný 1) za vzniklou škodu odpovídal.

Okresní soud po provedeném dokazování především obsahem listinných důkazů založených ve spise a vycházející ze závěru znaleckého posudku Ing. Kulhavého a revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu VUT v Brně uzavřel, že žalobu lze považovat za opodstatněnou ve vztahu k žalovanému 1), ve vztahu k žalovanému 2) naopak žalobu shledal nedůvodnou. Po právní stránce věc posoudil s odkazem na ust. § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb. a okamžik uzavření pojistné smlouvy, resp. vznik nároku na náhradu škody podle zákona č. 40/1964 Sb. (obč. zák.) a zákona č. 513/1991 sb. (obch. zák.) ve znění platném a účinném do 31.12.2013.

Podle okresního soudu bylo mezi účastníky nesporným, že žalobce uzavřel dne 23.9.2004 s XXX pojistnou smlouvu, jejímž předmětem bylo i pojištění odpovědnosti za škodu na životě, zdraví nebo na věci jiného. XXX zastoupená starostou uzavřela dne 15.4.2009 se společností SILNICE Jičín a.s. jako zhotovitelem smlouvu o dílo, na základě které byla provedena oprava místní komunikace. V průběhu prací požádal žalovaný 2) zhotovitele o vytvoření XXX. Ta byla zhotovena bez projektové dokumentace a bez ohlášení příslušnému speciálnímu stavebnímu úřadu. Navíc nebyla na komunikaci žádným způsobem označena, a to přesto, že vytvořila nerovnost o výšce cca 4 cm nad povrchem komunikace, tedy problém ve sjízdnosti v nepřehledném úseku. Dne 25.8.2009 došlo na komunikaci v důsledku této XXX k pádu cyklisty XXX. Žalobce v průběhu řízení dostatečným způsobem prokázal, že v rámci likvidace předmětné pojistné události postupně uhradil poškozenému, resp. VZP ČR celkovou částku ve výši 4.458.349 Kč. Na základě závěru znaleckého posudku znalce Ing. Kulhavého pak lze uzavřít, že žalovaný 1) jako zhotovitel a odborník v daném oboru nepostupoval správně, když způsob zhotovení XXX na místní komunikaci v XXX byl nevhodný. Jednalo se o anomálii, navíc vlna o výšce cca 4 cm nebyla realizována v souladu s technickými normami a obecně závaznými předpisy. Byla zhotovena bez příslušné dokumentace, bez ohlášení speciálnímu stavebnímu úřadu. Žalovaný 1) měl jako profesionál v oboru řádně upozornit objednatele, který byl laikem, na nevhodnost zakázky. Znalecký ústav VUT Brno závěry znalce Ing. Kulhavého považoval za věcně správné. Potvrdil, že odvodnění XXX provedené žalovaným 1) nebylo v souladu s normami a předpisy a okresní soud proto uzavřel, že žalovaný 1) jako zhotovitel XXX zjevně pochybil, neboť porušil jednak své povinnosti plynoucí z ust. § 551 obch. zák., když neupozornil objednatele na nevhodnost zakázky týkající se zhotovení XXX bez projektové dokumentace a bez ohlášení stavebnímu úřadu a navíc zhotovitel zvolil zjevně chybný způsob provedení, v rozporu s příslušnými normami. Proto nese odpovědnost za vadné dílo, které ve svém důsledku bylo hlavní příčinou pádu a následně vážného zranění cyklisty XXX přes neoznačenou XXX. Současně lze uzavřít, že žalovaný 1), resp. jeho předchůdce porušil v daném případě rovněž obecnou prevenční povinnost předcházet škodám ve smyslu ust. § 415 obč. zák. Okresní soud proto uzavřel, že vůči žalovanému 1) byla žaloba podána

důvodně, a proto jí vyhověl. K opačnému závěru okresní soud dospěl ohledně žalovaného 2), když uzavřel, že žalovaný není v tomto řízení pasivně věcně legitimován. Žalovaný 2) při objednávce úpravy komunikace jednal jako osoba, kterou právnická osoba, v daném případě obec, použila ke své činnosti (§ 420 odst. 2 obč. zák.), když taková osoba neprovádí činnost vlastním jménem a na vlastní riziko, ale pro právnickou osobu podle jejích pokynů a v jejím zájmu. Tato osoba pak sama za škodu případně způsobenou její činností neodpovídá. Pojištěnému, tedy XXX, v souvislosti s nastalou pojistnou událostí nevzniklo vůči žalovanému 2) právo na náhradu škody, neboť starosta není zaměstnancem obce a není zde nárok, který by mohl na žalobce přejít. Ve vztahu k žalovanému 2) okresní soud proto žalobu zamítl. O nákladech řízení okresní soud rozhodl podle úspěchu účastníků v řízení a o nákladech vzniklých České republice v souvislosti s vypracovanými znaleckými posudky rozhodl podle ust. § 148 odst. 1 o.s.ř.

Proti rozsudku podali včas odvolání žalobce a žalovaný 1).

Žalobce odvolání směřoval toliko proti výrokům II, III, IV a V a okresnímu soudu vytýkal nesprávné právní posouzení věci. Namítal, že okresní soud ust. § 420 odst. 2 obč. zák. vyložil nesprávně, neboť toto ustanovení řeší pouze to, že žalovaný 2) primárně neodpovídá přímo poškozenému, v tomto případě XXX, avšak obecná odpovědnost žalovaného 2) není nijak dotčena a nese odpovědnost za své jednání, v jehož důsledku vznikla jinému majetková újma a kde má odpovědnost vůči XXX. Okresní soud tímto rozhodnutím v podstatě přiznal žalovanému 2) zvláštní imunitu, podle které by starostové obcí nebyli vůči své obci odpovědní nikdy. Žalobce v této souvislosti poukázal na rozhodnutí NS ČR sp. zn. 25Cdo 1319/2004, z něhož plyne, že starosta ve své funkci nepožívá nějaké imunity, která by ho zbavovala odpovědnosti za škodu jím způsobenou, nýbrž jako každá jiná fyzická osoba nese odpovědnost za své jednání či opomenutí, v jehož důsledku vznikla jinému majetková újma. Žalobce je přesvědčen, že XXX vzniklo právo na náhradu škody proti žalovanému 2) a toto právo přešlo na žalobce. Za nesprávné považoval žalobce i nákladové výroky pod body III a IV rozsudku, neboť okresní soud žalobci nepřiznal odměnu za předžalobní upomínku a za podání ve věci ze dne 28.3.2014 včetně paušální náhrady hotových výdajů a DPH, úhradu nákladů řízení žalovanému 1) a vedlejšímu účastníkovi neuložil společně a nerozdílně a postupoval tak v rozporu s ustálenou soudní praxí. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu v napadených výrocích změnil, žalovanému 1) uložil společně a nerozdílně s žalovaným 2) zaplatit žalobci žalovanou částku včetně zákonných úroků z prodlení a dále žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovaným, přičemž žalovaný a vedlejší účastník budou povinni nahradit náklady řízení žalobci společně a nerozdílně.

Žalovaný 1) ve svém odvolání směřujícím proti výrokům I, III, IV, VI a VII navrhl, aby odvolací soud rozsudek změnil, žalobu proti žalovanému 1) zamítl a přiznal žalovanému právo na náhradu nákladů řízení vůči žalobci. Okresní soud po provedeném dokazování dospěl k nesprávným závěrům, resp. závěrům, které v provedeném dokazování nejsou obsaženy, soud jednostranně nahlížel na odpovědnost žalovaného 1) bez kontextu věci, odkazuje na obecné předpisy a ve svých závěrech si protiřečí. Okresní soud se nijak nevypořádal s žalovaným vznesenou námitkou promlčení ani dalšími skutečnostmi obsaženými ve vyjádření žalovaného. Podle žalovaného povinnosti zhotovitele plynoucí

z ust. § 551 obch. zák. nejsou bezbřehé a soud ani nenalézá pochybení na straně žalovaného 1) vyjma toho, že provedení odvodnění nebylo v souladu s technickými normami. Ty však nejsou závazné a jejich nedodržení proto nemůže být hodnoceno jako protiprávní jednání. Stejně tak otázka ohlášení stavby je věcí investora. Žaloba byla postavena na tvrzení, že vytvoření XXX k požadavku investora bylo neobvyklé a nevhodné, v rozporu s právními předpisy a bylo příčinou úrazu. Nic takového z dokazování nevyplývá. Naopak posudek znaleckého ústavu jasně uvádí, že šlo o požadavek obvyklý, byť zhotovení nebylo v souladu s technickými normami. Už tato skutečnost podle žalovaného zcela vylučuje jeho odpovědnost dle ust. § 551 odst. 1 obch. zák. Okresní soud vůbec nehodnotí fakt, který je zřejmý z trestního spisu Okresního soudu v Jičíně, sp. zn. 8T 23/2010, a sice, že žalovanému 2) nebylo kladeno za vinu zhotovení XXX, ale hlavně to že tuto překážku neoznačil a v důsledku toho došlo ke zranění cyklisty. Tedy zásadní závěr je ten, jenž je plně v souladu s posudkem VUT, že XXX sama o sobě nebyla nebezpečná, ale příčinou nehody byla neexistence označení XXX, ať už vodorovnou nebo svislou dopravní značkou. Konečně soud vůbec nehodnotí fakt, že žalobce plnil za svého pojištěného klienta – XXX, když uzavřel, že pojištěný za škodu odpovídá. Pokud by tomu tak nebylo, neměl žalobce vůbec plnit, neboť jeho povinností je plnit za škody způsobené jeho klientem, nikoliv za škody způsobené třetí osobou. Ostatně to, že za škodu obec odpovídá, jednoznačně plyne i z rozhodnutí Okresního soudu v Jičíně sp. zn. 11C 130/2011 a žalobce se toliko snaží dodatečně nalézt někoho, kdo by plnění, jež po právu učinil, žalobci nahradil. Ve vztahu k žalovanému 1) lze tak žalobu hodnotit jako zcela nedůvodnou. Podle žalovaného 1) z dokazování před okresním soudem jednoznačně vyplynulo, že příčinou, a to jedinou a hlavní, vedoucí k úrazu cyklisty, bylo chybějící označení překážky na vozovce. Takové označení je povinen zajistit provozovatel komunikace, tedy obec. To se nestalo, došlo k úrazu a žalobce po právu za svého pojištěného klienta plnil. Okresní soud se bezbřezě snažil dovodit odpovědnost žalovaného 1), který však neporušil žádný obecně závazný předpis a dílo nebylo ani neobvyklé ani vadné, nehledě na to, že v průběhu řízení nebylo prokázáno a ostatně se tím ani nikdo nezabýval, zda dílo mělo vady či nikoliv. Požadované odvodnění nebylo vadou a z tohoto pohledu vůbec aplikace uvedeného ustanovení zákona nepřicházela do úvahy.

Vedlejší účastník na straně žalovaného 1) uvedl, že se zcela ztotožňuje s odvolacími důvody i právní argumentací žalovaného 1). Rozhodnutí okresního soudu považoval za nesprávné. Zdůraznil, že způsob provedení XXX žalovaným 1) nebyl ze strany ani jednoho ze znalců shledán v rozporu s právními předpisy, ale pouze s technickými normami, které nejsou obecně závazné. Nedošlo tak k naplnění předpokladů odpovědnosti plynoucích z ust. § 551 obch. zák. případně ust. § 415 obč. zák. Vedlejší účastník proto navrhl, aby odvolací soud rozsudek okresního soudu v odvoláním napadených výrocích změnil a žalobu vůči žalovanému 1) zamítl.

K odvolání žalobce pak žalovaný 1) uvedl, že pro žalovaného 1) není podstatné, jaký právní vztah je mezi žalovaným 2) coby starostou a XXX. Vychází z toho, že starosta obce jedná jejím jménem a jeho úkony obec zavazují, tedy jedná jménem obce a na její účet. Tak tomu bylo i v této věci, pokud zadal žalovanému 1) práce dle smlouvy o dílo, a pokud nechal zhotovit XXX. Dílo nebylo vadné, požadavek na odvodnění nebyl neobvyklý a žalovaný při zhotovení díla neporušil žádný právní předpis. Okresní soud se ostatně ani řádně nevypořádal s otázkou, zda provedené odvodnění vytvořilo ve smyslu zákona o pozemních komunikacích

překážku ve sjízdnosti na komunikaci. Pro žalovaného 1) je však podstatné to, že i sám žalobce plně souhlasí se závěrem okresního soudu v tom, že za vznik škody odpovídá XXX. Podstata věci je de facto prostá. Obec nechala zhotovit odvodnění a jako vlastník místní komunikace měla, pokud šlo skutečně o závalu ve sjízdnosti, tuto označit ať už svislou nebo vodorovnou nejlépe oběma dopravními značkami. Příčinou úrazu cyklisty, jak plyne ze znaleckého posudku VUT Brno, byla jeho reakce, když před XXX intenzivně brzdil, čímž došlo k zablokování kola a pádu, čemuž by se bezpochyby předešlo, kdyby XXX byla označena a cyklista mohl reagovat daleko dříve.

Žalobce k odvolání žalovaného 1) uvedl, že není pravdivé tvrzení žalovaného 1), že z dokazování nevyplývá, že by vytvoření XXX bylo neobvyklé. Znalec Ing. Kulhavý, ale i revizní znalecký posudek, jednoznačně hovoří o tom, že XXX je v rozporu s právními předpisy, když odvodnění mělo být zapuštěno do vozovky a způsob provedení odvodnění zvolený žalovaným 1) lze považovat za anomálii. Odvodnění vytvořením XXX je tedy zcela neobvyklé a nesprávné a žalovaný 1) se tak pouze snaží přenést plnou odpovědnost na žalovaného 2) s argumentací, že příčinou XXX neoznačil. Žalovaný 1) si však neuvědomuje, že pro anomálii, kterou stvořil, žádné dopravní označení neexistuje, neboť se nejednalo o XXX. Pochybení žalovaného 1) jednoznačně spočívá v tom, že pokud žalovaný 2) požádal žalovaného 1) jako zhotovitele o to, aby XXX, bylo povinností žalovaného 1) upozornit ho na to, že k tomu může dojít jedině svodným žlábkem zapuštěným do vozovky, což žalovaný 1) neučinil. Porušil tak jednoznačně povinnosti plynoucí z ust. § 551 odst. 3 obč. zák. Nadto žalovaný 1) porušil i prevenční povinnost předcházet hrozícím škodám plynoucím z ust. § 415 obč. zák. Skutečnost, že XXX byla shledána odpovědnou vůči poškozenému rozsudkem Okresního soudu v Jičíně, neznamená, že na žalobce nemohlo přejít právo obce vůči tomu, kdo škodu způsobil. Žalobce je proto přesvědčen, že konstrukce nároku na náhradu škody vůči žalovaným byla ve všech prvcích tohoto nároku prokázána.

Druhý žalovaný ve svém vyjádření k odvolání žalobce uvedl, že rozsudek okresního soudu ve vztahu k žalovanému 2) považuje za správný a navrhuje jeho potvrzení. Opětovně poukázal na ust. § 420 odst. 2 obč. zák. a zdůraznil, že nejde o to, že by okresní soud přiznal žalovanému nějakou zvláštní imunitu, neboť je nepochybné, že starosta jako přímý škůdce za škodu odpovídá. To je i situace řešená v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, na nějž v odvolání poukazuje žalobce. V této věci však byl žalovaný 2) osobou použitou obcí, nikoliv přímým škůdcem a škoda nevznikla obci, škoda vznikla poškozenému XXX. Žalovaný 2) tedy není v řízení pasivně věcně legitimován a žaloba vůči němu byla správně zamítnuta. Nejvyšší soud ČR v rozhodnutí 25Cdo 1319/2004 vyslovil, že odpovědnost starosty obce za škodu, kterou obci způsobil při výkonu funkce, se řídí ust. § 420 a následujících obč. zák. Nejvyšší soud tudíž zaujal názor, že ve vztahu obce a starosty se nejedná o pracovněprávní vztah a tudíž nastupuje odpovědnost podle obč. zák. Druhý žalovaný však při objednávce úpravy komunikace jednoznačně postupoval jako osoba, kterou XXX použila ke své činnosti. Tento názor žalovaného 2) podporuje i rozhodnutí NS ČR sp. zn. 30Cdo 3449/2007, kde je mimo jiné uvedeno, že starosta obce nemá povahu statuárního orgánu, jakkoliv obec navenek zastupuje a na podkladě předchozího rozhodnutí orgánu obce vyjadřuje vůli obce navenek. Závěry, k nimž žalovaný 2) dospívá, plynou i z komentářové literatury a bohaté judikatury soudů vyšších stupňů a lze uzavřít, že v dané věci není naplněno ust. § 33 zákona o pojistné smlouvě, neboť pojištěnému – XXX v souvislosti s nastalou pojistnou událostí nevzniklo vůči

žalovanému 2) právo na náhradu škody ani jiné obdobné právo, protože starosta není zaměstnancem obce a není zde tedy žádný nárok, který by dle tohoto ustanovení mohl přejít na žalobce. V dané věci nejde ani o tzv. exces, tedy přímou odpovědnost za škodu osoby použité, když v takovém případě půjde obvykle o trestnou činnost či jiné mimořádné skutečnosti. V trestním řízení dal žalovaný 2) najevo pocit viny, avšak učinil tak na radu svého obhájce, který bez bližší analýzy celé záležitosti byl zřejmě přesvědčen, že jde o nejsnadnější a nejméně bolestné vyřízení celé záležitosti. Žalovaný 2) zdůraznil, že žalovanému 1) neudělil žádné pokyny ani požadavky v tom směru, jak má odvodnění komunikace provést. O tom rozhodl samostatně žalovaný 1) a měl tak učinit s náležitou odbornou péčí. Poškozený ve své výpovědi nehodový děj popsal způsobem, který není logický, neboť na popsané XXX nemohlo žádným způsobem, který by tato XXX způsobila, dojít k tomu, že by se přední kolo bicyklu poškozeného náhle zabrzdlilo. Tato úvaha žalovaného 2) byla posléze potvrzena znaleckým posudkem Ústavu soudního inženýrství v Brně. Znalecký ústav současně potvrdil, že postup žalovaného 2), který požádal, aby XXX, byl obvyklý a naopak neobvyklé by bylo, kdyby jako představitel objednatele specifikoval formu tohoto XXX. Žalovaný 2) proto navrhl potvrzení rozsudku ve výrocích směřujících vůči žalovanému 2) a přiznání nákladů odvolacího řízení žalovanému.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, § 212a o.s.ř.), a to ze všech v úvahu přicházejících odvolacích důvodů, a dospěl k závěru, že odvolání žalobce nelze považovat za důvodné. Naproti tomu odvolání žalovaného 1) krajský soud shledal opodstatněným.

S ohledem na ust. § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb. (občanský zákoník) krajský soud posoudil věc podle příslušných ustanovení zákona č. 40/1964 Sb. (obč.zák. ve znění účinném do 31.12.2013), případně zákona č. 513/1991 Sb. (obch. zák. ve znění účinném do 31.12.2013).

Okresní soud vycházející z průběhu řízení provedených důkazů i nesporných tvrzení účastníků konstatoval, že žalobce uzavřel dne 23.9.2004 s XXX jako pojistníkem a pojištěným pojistnou smlouvu, jejímž předmětem bylo i pojištění odpovědnosti za škodu na životě, zdraví nebo na věci jiného. Sporné nebylo mezi stranami ani to, že XXX zastoupená starostou jako objednatelem uzavřela dne 15.4.2009 s právním předchůdcem žalovaného 1) společností SILNICE Jičín a.s. jako zhotovitelem smlouvu o dílo, na základě níž byla provedena oprava místní komunikace dle nabídky zhotovitele. V průběhu prací požádal žalovaný 2) o zhotovení XXX, které bylo žalovaným 1) vyhotoveno formou XXX. Dne 25.8.2009 došlo v místě XXX k pádu cyklisty XXX, který utrpěl XXX. Rozsudkem Okresního soudu v Jičíně, který byl potvrzen odvolacím soudem, bylo poškozenému vůči žalované XXX přiznáno odškodnění za ztížení společenského uplatnění, přičemž žalobce v rámci likvidace předmětné pojistné události postupně uhradil poškozenému, resp. VZP ČR částku ve výši uvedené v žalobě. Dále okresní soud uzavřel, že u Okresního soudu v Jičíně byla podána obžaloba na žalovaného 2), přičemž trestní stíhání obviněného XXX bylo soudem podmíněně zastaveno.

Potud lze závěry okresního soudu plynoucí z provedeného dokazování i nesporných tvrzení účastníků řízení považovat za správné a odvolací soud se s nimi ztotožňuje.

Pakliže okresní soud dále na základě provedeného dokazování a hodnocení důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti (§ 132 o.s.ř.) uzavírá, že žalovaný 1) jako zhotovitel díla (XXX) nepostupoval správně, neupozornil objednatele (XXX) na nevhodnost zakázky týkající se zhotovení XXX bez projektové dokumentace a bez ohlášení stavebnímu úřadu, na nevhodnost pokynu objednatele a následně vytvořil vadné dílo, které bylo hlavní příčinou pádu a vážného zranění poškozeného XXX a tím porušil povinnosti plynoucí z ust. § 551 obch. zák. i obecnou prevenční povinnost předcházet škodám plynoucí z ust. § 415 obč. zák., nepovažuje odvolací soud tyto závěry okresního soudu za správné a přiléhavé. Okresní soud, ačkoliv z provedených důkazů učinil správná a obsahu spisu odpovídající skutková zjištění, s nimiž se odvolací ztotožňuje, tak uvedené skutečnosti nesprávně vyhodnotil a ve vztahu k žalovanému 1) věc nesprávně právně posoudil.

V posuzované věci žalovaný 1) na základě smlouvy o dílo uzavřené XXX v rámci rekonstrukce povrchu vozovky vedoucí XXX ve směru XXX vyhotovil na žádost XXX zastoupené starostou XXX (žalovaný 2)) XXX, která nebyla žádným způsobem označena. V řízení nebylo sporným, že rekonstrukce místní komunikace probíhala bez vyhotovení technické dokumentace, stejně tak žádná technická dokumentace nebyla vyhotovena ke XXX a investor (XXX) nežádal o vydání stavebního povolení, resp. stavbu stavebnímu úřadu (speciálnímu stavebnímu úřadu) neohlašoval. Okresní soud odpovědnost žalovaného 1) spatřuje v tom, že dle jeho přesvědčení žalovaný 1) ve věci nepostupoval správně, neupozornil objednatele díla na nevhodnost zakázky týkající se zhotovení XXX bez projektové dokumentace a bez ohlášení stavebnímu úřadu i na nevhodnost způsobu vyhotovení XXX. Okresní soud ovšem přehlíží, že z provedeného dokazování, a to z důkazů, které sám v odůvodnění rozsudku obsáhle cituje, zejména tedy ze znaleckého posudku znaleckého ústavu VUT Brno plyne, že požadavek na vyhotovení XXX lze považovat za obvyklý. Neobvyklé by naopak bylo, pokud by objednatel specifikoval formu tohoto odvodnění, pokud k tomu není kompetentní. Návrh typu XXX má vzejít od projektanta, přičemž v dané věci byl navržen zhotovitelem a z žádných důkazů provedených okresním soudem neplyne, že by žalovaný 2) udělil žalovanému 1) výslovný pokyn v tom směru, jakým způsobem má být svod vody vyhotoven, a jak konkrétně by na vozovce měl vypadat. Ze závěrů znaleckých posudků, případně dalších důkazů v řízení provedených (viz např. trestní spis Okresního soudu v Jičíně, sp. zn. 8T 23/2010) sice plyne, že vyhotovení „XXX“ nebylo v souladu s technickými normami pro tento druh díla, které se svojí povahou konstrukčně nejvíce podobalo zpomalovacímu prahu, když vedení XXX je obvyklé pouze jako podélné nikoliv příčné, avšak v samotné této skutečnosti nelze spatřovat vadu díla, tak jak to činí okresní soud, když ostatně v průběhu řízení před okresním soudem ani případná „vadnost“ díla nebyla nijak zkoumána. S ohledem na charakter vybudované umělé nerovnosti na vozovce a jeho umístění, alespoň tak, jak se podává ze závěru znaleckého posudku VUT Brno, lze předpokládat, že by účel, pro který byla na žádost XXX žalovaným 1) vybudována, pravděpodobně plnila bez ohledu na skutečnost, že nešlo o obvyklý způsob převádění vody přes pozemní komunikaci. Z tohoto pohledu tedy nemůže obstát závěr okresního soudu o tom, že žalovaný 1) porušil své povinnosti plynoucí z ust. § 551 obch. zák., a to jednak proto, že neobdržel od žalovaného 2) žádné konkrétní pokyny k tomu, jakým způsobem má být příčné odvodnění komunikace provedeno (na jejichž

případnou nevhodnost by jako odborník a zhotovitel díla byl povinnen objednatele upozornit) a současně nelze uzavřít ani to, že by vybudováním této XXX zhotovil vadné dílo, za jehož vady by odpovídal a tím i porušil obecnou prevenční povinnost plynoucí z ust. § 415 obč. zák. Stejně tak není namístě vytýkat žalovanému 1), že předmětnou rekonstrukci místní komunikace, resp. příčné XXX vybudoval bez projektové dokumentace a bez ohlášení stavebnímu úřadu, neboť zajištění formálních předpokladů pro zahájení stavebních prací je povinností stavebníka, tedy investora – XXX. Samotné neohlášení stavby, resp. způsob vyhotovení příčného odvodnění žalovaný 1) současně, jak opět plyne z dokazování provedeného okresním soudem, nemohlo způsobit vznik dopravní nehody a zranění poškozeného XXX, neboť ze závěru znaleckého posudku VUT Brno zcela bez pochybností plyne, že k tomu, aby se poškozený dostal do popisované konečné polohy (následkem pádu), muselo dojít k brzdění předního kola, resp. celého jízdního kola. Toto brzdění mohlo být započato těsně před překážkou – příčnou nerovností jako přirozená reakce poškozeného na neočekávanou překážku, na kterou nemohl reagovat dřív, a to vzhledem ke skutečnosti, že nebyla nijak označena. Následně pak najetím na nerovnost došlo k významnému zvýšení jízdních odporů a u brzdícího předního kola k jeho zablokování. Toto způsobilo pád poškozeného, resp. „pád přes řídítko“ a dopad do popisované konečné polohy. Při volném otáčení jízdního kola by vzhledem k tvaru překážky a její výšce k zablokování předního kola nedošlo. Tento závěr znaleckého posudku v podstatě již sám o sobě vylučuje odpovědnost žalovaného 1) z titulu tvrzených vad vyhotoveného díla, které sice vykazovalo odlišnosti od standardních způsobů vyhotovování příčných odvodňování komunikací a bylo tedy, jak znalci připouští jistou anomálií, avšak tato anomálie nebyla příčinou pádu a úrazu poškozeného XXX.

Odvolací soud proto veden shora rozvedenými úvahami a vycházející ze závěrů okresním soudem provedených důkazů dospěl k přesvědčení, že okresní soud nepostupoval správně, pakliže dovodil odpovědnost žalovaného 1) za jím vyhotovené „vadné“ dílo a tedy ve svém důsledku za zranění cyklisty XXX a že je z tohoto titulu žalovaný 1) povinen žalobci zaplatit v žalobě uvedenou částku. Odvolací soud proto rozsudek okresního soudu ve výroku, jímž byla žalovanému 1) uložena povinnost zaplatit žalobci částku 4.458.349 Kč s příslušenstvím, změnil (§ 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř.) tak, že žalobu zamítl.

Za správný a přílehlavý naproti tomu odvolací soud považuje výrok rozsudku okresního soudu, jímž byla žaloba zamítnuta ve vztahu k žalovanému 2) XXX, když v této dílčí části rozsudku okresní soud dospěl ke správným skutkovým závěrům a věc i správně právně posoudil, když dovodil, že žalovaný 2) v rámci uzavírání smlouvy o dílo a požadavku na vyhotovení XXX adresovaném žalovanému 1) nevystupoval sám za sebe, vlastním jménem a na vlastním riziko, ale v tomto jednání zastupoval XXX, vycházel z jejich pokynů a jednal v zájmu obce. Ve smyslu ust. § 420 odst. 2 obč. zák., na který okresní soud přílehlavě poukazuje, pak žalovaný 2) za vzniklou škodu neodpovídá a není proto povinen žalobci uvedenou částku hradit. Odvolací soud se tudíž v tomto směru ztotožňuje s přílehlavou argumentací okresního soudu a veden zásadou stručnosti proto v podrobnostech odkazuje na v této dílčí části správné odůvodnění napadeného rozsudku.

Pro úplnost lze k věci poznamenat, že z důkazů provedených okresním soudem pak kromě jiného plyne i to, že zastupitelstvo XXX s rekonstrukcí místní komunikace bylo

seznámeno, jak je patrné z vyjádření tehdejšího místostarosty obce XXX, byť vlastní podrobnosti a detaily stavby byly starostí žalovaného 2), který věci s touto rekonstrukcí vozovky související zajišťoval. I z tohoto důvodu by jen stěží mohla obstát argumentace žalobce, že za škodu odpovídá vedle žalovaného 1) výslovně i žalovaný 2), bez ohledu na to, že vůči žalovanému 2) bylo vedeno trestní řízení, které bylo posléze zastaveno a přestože se žalovaný 2) v průběhu trestního řízení doznal k tomu, co mu bylo kladeno za vinu. Přehlédnout totiž nelze ani to, že z připojeného trestního spisu Okresního soudu v Jičíně, z něhož okresní soud v odůvodnění rozsudku obsáhle cituje, plyne, že žalovanému 2) bylo sice vytýkáno, že v místě klesání komunikace nechal zhotovit XXX, ale především pak to, že tato XXX nebyla žádným způsobem označena. Právě tato skutečnost, tedy neoznačení uvedené XXX na vozovce a následné brzdění kola poškozeným XXX, jako reakce na neočekávanou překážku na komunikaci, bylo příčinou pádu poškozeného a vzniku popsaných fatálních zranění poškozeného. To, že realizovaná XXX vlna vytvářela umělou nerovnost na vozovce, která se konstrukčně nejvíce podobá XXX, a že měla být označena dopravní značkou „XXX“ nebo „XXX“, případně pomocí vodorovného dopravního značení „trojúhelníky“ nebo zařízení „XXX“, plyne i ze závěru revizního znaleckého posudku. Označení takovýchto XXX se neprovádí pouze v místech, kde je lze očekávat a nemohou tak řidiče – účastníka provozu na pozemních komunikacích překvapit. Stejný závěr plyne z vyjádření Městského úřadu XXX – odboru dopravy i vyjádření dopravního inženýra Policie ČR, které jsou součástí uvedeného trestního spisu Okresního soudu v Jičíně a které ostatně zmiňuje i znalecký ústav v obsahu svého znaleckého posudku. Druhému žalovanému lze snad tedy vytýkat pouze tolik, že nezajistil označení vybudované XXX výše uvedenými dopravními značkami a v tomto směru lze spatřovat jisté nedbalostní zavinění (XXX) na následném pádu a zranění XXX. Právě pro takovéto a obdobné případy však XXX uzavírala se žalobcem pojistnou smlouvu. Žalovaný 2) v tomto směru přílehavě poukazuje na rozhodnutí NS ČR sp. zn. 25Cdo 1319/2004 či 25Cdo 1479/2005, přičemž v souvislosti s označenými rozhodnutími NS ČR lze zdůraznit, že v dané věci byl žalovaný 2) osobou použitou XXX k vyřízení záležitosti rekonstrukce místní komunikace, nikoliv přímým škůdcem, když současně bylo judikaturou opakovaně konstatováno, že vztah starosty a obce není ani pracovněprávním vztahem a starosta tudíž obci neodpovídá ani podle zákoníku práce. Odvolací soud se zabýval ve svých úvahách i otázkou tzv. „excesu“ na straně žalovaného 2), avšak nedospěl k závěru, že by jednání žalovaného bylo možné s ohledem na okolnosti věci a způsob jeho jednání za obec považovat za exces. Závěrem lze k uvedenému zmínit snad i to, že odpovědnost XXX za způsobenou škodu XXX plyne i z rozsudku Okresního soudu v Jičíně, kde se jmenovaný domáhal proti obci za účasti vedlejšího účastníka na straně žalované obce (současného žalobce) náhrady škody na zdraví a dalších nároků a obec svoji odpovědnost uznala, okresní soud žalobě vyhověl, přičemž rozsudek byl následně potvrzen rozsudkem soudu odvolacího. Žalobce ostatně za svého pojištěného klienta – XXX pojistné plnění poskytl, když uzavřel, že pojištěný za škodu odpovídá. V tomto směru se lze ztotožnit i s argumentací žalovaného 1), že dospěl-li žalobce k závěru, že XXX za škodu neodpovídá, pak bylo jeho povinností pojistné plnění nevyplácet, neboť povinností pojistitele je plnit za škody způsobené jeho klientem, nikoliv za škody způsobené třetí osobou. Žádné takové námitky však žalobce v řízení vedeném proti jeho klientovi – XXX nevznášel.

Pakliže tedy okresní soud dovodil, že žalovaný 2) za škodu neodpovídá, jinými slovy není v řízení pasivně věcně legitimován, postupoval správně a odvolací soud v tomto dílčím

rozsahu tedy ve výroku II rozsudek okresního soudu jako věcně správný potvrdil (§ 219 o.s.ř.).

S ohledem na převážnou změnu rozsudku okresního soudu rozhodl krajský soud ve smyslu ust. § 224 odst. 2 o.s.ř. nově i o nákladech účastníků za řízení před soudem prvního stupně a ve věci úspěšnému žalovanému 1) přiznal náklady řízení tvořené odměnou za sedm úkonů právní služby, z toho dva úkony po 19.940 Kč, počítáno z tehdejšího předmětu řízení, částky 2.900.281 Kč, a pět úkonů právní služby po 26.140 Kč, počítáno z předmětu řízení, částky 4.458.349 Kč (§ 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve znění pozdějších předpisů), sedmi paušálními náhradami po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), osmi půlhodinami za ztrátu času po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), cestovným zástupce žalovaného 1) k jednání okresního soudu na trase Hradec Králové – Pardubice a zpět ve výši 1.185 Kč a 21% DPH ze součtu uvedených částek, přičemž k těmto nákladům zástupce žalovaného 1) je třeba připočítat i zálohu na provedení důkazu vypracováním znaleckého posudku, tedy částku 8.000 Kč. Celkem náklady řízení žalovaného 1) před okresním soudem dosáhly výše 219.345 Kč a uvedenou částku je žalobce povinen nahradit žalovanému 1) k rukám jeho zástupce ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 a § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Náklady žalovaného 2) okresní soud stanovil v zásadě správně ve směru počtu učiněných úkonů právní služby, cestovného, náhrady za ztrátu času i paušálních náhrad hotových výdajů, avšak chybně přiznal zástupci žalovaného 2) odměnu za účast při vyhlášení rozsudku okresního soudu ve výši 26.140, Kč namísto odměny ve výši poloviny, tedy částky 13.070 Kč (§ 11 odst. 2 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb.), přičemž na tuto nesprávnost v rozhodnutí okresního soudu žalobce v odvolání důvodně poukazoval. Naproti tomu výhrada žalobce, že nebylo namístě přiznat DPH žalovanému 2) za úkony právní služby učiněné bývalým zástupcem žalovaného JUDr. Slezákem, protože jmenovaný není plátcem DPH, byla shledána nedůvodnou, když soud ověřil, že jmenovaný advokát v uvedené době byl a je plátcem DPH. Celkem tak náklady řízení žalovaného 2) před okresním soudem dosáhly výše 355.996 Kč a uvedenou částku je žalobce povinen nahradit žalovanému 2) k rukám jeho zástupce ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 a § 149 odst. 1 o.s.ř.).

S ohledem na skutečnost, že vedlejší účastník na straně žalovaného 1) Kooperativa pojišťovna a.s., Vienna Insurance Group se ve svých vyjádřeních opakovaně vzdal práva na náhradu nákladů řízení, rozhodl odvolací soud, že žalobce a vedlejší účastník nemají vzájemně právo na náhradu nákladů za řízení před okresním soudem.

Protože v průběhu řízení před okresním soudem vznikly náklady na straně České republiky v souvislosti s vypracováním znaleckého posudku a revizního znaleckého posudku, které byly jen dílčím způsobem kryty zálohou zaplacenou účastníky, uložil odvolací soud ve smyslu ust. § 148 odst. 1 o.s.ř. v řízení neúspěšnému žalobci povinnost nahradit České republice na účet Okresního soudu v Pardubicích náklady řízení 82.545 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o.s.ř.).

O nákladech odvolacího řízení krajský soud rozhodl podle ust. § 224 odst. 1 a § 142

odst. 1 o.s.ř. a v odvolacím řízení úspěšnému žalovanému 1) přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalobci. V odvolacím řízení jsou náklady na straně žalovaného 1) tvořeny zaplaceným soudním poplatkem výši 222.918 Kč, třemi úkony právní služby po 26.140 Kč za podané odvolání, vyjádření k odvolání žalobce a účast na jednání odvolacího soudu (§ 7 bod 6, § 8 odst. 1, § 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), třemi paušálními náhradami hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a 21% DPH. Celkem tak náklady řízení na straně žalovaného 1) dosáhly výše 318.895 Kč a tuto částku je žalobce povinen nahradit žalovanému 1) k rukám jeho zástupce ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Náklady řízení žalovaného 2) jsou v odvolacím řízení tvořeny dvěma úkony právní služby po 26.140 Kč za vyjádření se k odvolání žalobce a účast na jednání odvolacího soudu, odměnou za účast při vyhlášení rozsudku odvolacího soudu ve výši jedné poloviny (§ 11 odst. 2 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb.), třemi paušálními náhradami hotových výdajů po 300 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), 16 půlhodinami za ztrátu času po 100 Kč (§ 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.) a dvakrát cestovným po 1.062 Kč osobním automobilem na trase Semily – Pardubice a zpět k jednání odvolacího soudu a k vyhlášení rozsudku odvolacího soudu. S připočítáním 21% DPH (§ 137 odst. 3 o.s.ř.) dosáhly náklady řízení na straně žalovaného 2) výše 84.669 Kč a tuto částku je žalobce povinen nahradit žalovanému 2) k rukám jeho zástupce ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Protože v průběhu odvolacího řízení se vedlejší účastník na straně žalovaného 1) vzdal práva na náhradu nákladů řízení, rozhodl odvolací soud tak, že žalobce a vedlejší účastník na straně žalovaného 1) nemají vzájemně právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozsudku lze za podmínek uvedených v § 237 a § 238 o.s.ř. podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku prostřednictvím okresního soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni, k Nejvyššímu soudu ČR v Brně. O dovolání a jeho přípustnosti by rozhodoval dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

V Pardubicích dne 26. července 2017

JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Fifková